

haar rechtsvoorganger, de voormalige staatsmonopolist, heeft overgenomen, en inning achteraf van de vergoeding voor dit historische bestand onmogelijk blijkt op basis van het nationale recht?

Voor het geval dat de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

2. Mag in een dergelijk geval van de nieuwe marktdeelnemers voor de toewijzing van een telefoonnummer een eenmalige vergoeding ter hoogte van een bepaald percentage (in casu 0,1 %) van de geraamde, met de terbeschikkingstelling van het telefoonnummer aan een eindverbruiker te behalen jaaromzet worden gevraagd, ongeacht de hoogte van de aan de beginnende marktdeelneming verbonden kosten en zonder hun mededingingskansen ten opzichte van de onderneming met een machtspositie te onderzoeken?

(¹) PB L 117, blz. 15.

Beroep, op 30 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek

(Zaak C-334/03)

(2003/C 251/08)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 30 juli 2003 beroep ingesteld tegen Portugese Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A. M. Alves Vieira en S. Rating als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- 1) vast te stellen dat de Portugese Republiek haar verplichtingen niet is nagekomen door niet in de praktijk de omzetting te verzekeren van artikel 4 quinquies van richtlijn 90/338/EEG (¹), zoals gewijzigd bij richtlijn 96/19/EG (²); en
- 2) de Portugese Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij artikel 13 van wet nr. 91/97 zijn de exploitanten van basis-telecommunicatienetten vrijgesteld van belastingbetaling over de aanleg van hun netwerken en over de toekenning van de

noodzakelijke rechten van toegang tot het openbaar domein. Deze bepaling houdt in dat PT Comunicações, in haar hoedanigheid van enig exploitant van basis-telecommunicatienetten, van deze lasten is vrijgesteld, terwijl alle andere exploitanten deze wel moeten betalen.

De gunstiger behandeling van PT Comunicações in vergelijking met andere exploitanten ten aanzien van de economische voorwaarden voor de toekenning van doorgangsrechten kan niet objectief gerechtvaardigd worden. PT Comunicações anders behandelen dan andere exploitanten zonder enige objectieve rechtvaardiging, vormt een discriminatie op het gebied van de toekenning van de doorgangsrechten ten gunste van PT Comunicações, wat een inbreuk op artikel 4 quinquies van de richtlijn oplevert.

(¹) Richtlijn 90/388/EEG van de Commissie van 28 juni 1990 betreffende de mededinging op de markten voor telecommunicatiediensten (PB L 192 van 24.7.1990, blz. 10).

(²) Richtlijn 96/19/EG van de Commissie van 13 maart 1996 tot wijziging van richtlijn 90/388/EEG met betrekking tot de invoering van volledige mededinging op de markten voor telecommunicatie (PB L 74 van 22.3.1996, blz. 13).

Verzoek van het Tribunale Ordinario Di Torino — Sezione del Giudice per le Indagini Preliminari — van 15 juli 2003 in de aldaar dienende strafzaak tegen Fabrizio Barra

(Zaak C-337/03)

(2003/C 251/09)

Het Tribunale Ordinario Di Torino — Sezione del Giudice per le Indagini Preliminari — heeft bij beschikking van 15 juli 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 1 augustus 2003, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moeten de bepalingen van artikel 44, lid 3, sub g, van het Verdrag, de artikelen 2, lid 1, sub f, en 6 van de Eerste richtlijn (68/151/EG) (¹) en artikel 2, leden 2 tot en met 4, van de Vierde richtlijn (78/660/EG) (²), zoals aangevuld bij de richtlijnen 83/349 (³) en 90/605 (⁴), al dan niet aldus worden uitgelegd, dat zij zich verzetten tegen een wet die de strafbaarheid uitsluit van schendingen van de verplichtingen van openbaarheid en getrouwe informatie die op de vennootschappen rusten, wanneer aanwijzingen zijn verstrekt die, ofschoon bedoeld om de vennoten of het publiek te bedriegen met het oog op het maken van ongerechtvaardigde winst, het gevolg zijn van ramingen

die, afzonderlijk beschouwd, een afwijking vertonen die een bepaalde drempel niet overschrijdt?

2. Moeten, met betrekking tot de verplichting van de verschillende lidstaten om voor de in de Eerste en de Vierde richtlijn (68/151 en 78/660) bedoelde schendingen „passende sancties” vast te stellen, deze richtlijnen, en inzonderheid de gecombineerde bepalingen van artikel 44, lid 3, sub g, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, de artikelen 2, lid 1, sub f, en 6 van de Eerste richtlijn (68/151/EG) en artikel 2, leden 2 tot en met 4, van de Vierde richtlijn (78/660/EG, zoals aangevuld bij de richtlijnen 83/349 en 90/605), al dan niet aldus worden uitgelegd, dat die bepalingen zich verzetten tegen een wet van een lidstaat, die, ter beteugeling van de schending van de verplichtingen die zijn opgelegd om het beginsel van openbare en getrouwe informatie van vennootschappen te beschermen, voorziet in een strafstelsel dat in concreto vervalsing van de balans tot een vijfde van het vermogen toestaat?

(1) PB L 65 van 14.3.1968, blz. 8.

(2) PB L 222 van 14.8.1978, blz. 11.

(3) PB L 193 van 18.7.1983, blz. 1.

(4) PB L 317 van 16.11.1990, blz. 60.

Hogere voorziening, op 11 augustus 2003 ingesteld door P. Del Vaglio tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (alleensprekende rechter) van 4 juni 2003 in gevoegde zaken T-124/01 en T-320/01, P. Del Vaglio tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-352/03 P)

(2003/C 251/10)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 11 augustus 2003 hogere voorziening ingesteld door P. Del Vaglio, vertegenwoordigd door M. Famchon en B. Desrez, advocats, domicilie gekozen hebbende te Parijs, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (alleensprekende rechter) van 4 juni 2003 in gevoegde zaken T-124/01 en T-320/01, P. Del Vaglio/Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirant concludeert dat het den Hove behage:

- A. het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 4 juni 2003 te vernietigen, voorzover daarbij beroep T-124/01 is verworpen;

bijgevolg,

1. nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 5 april 2000 houdende weigering om de aanpassingscoëfficiënt voor het Verenigd Koninkrijk toe te passen op verzoekers pensioen met ingang van 8 mei 1999 en, voorzover nodig, de beschikking van de Commissie van 23 februari 2001 houdende afwijzing van verzoekers klacht van 18 juli 2000;
2. de Commissie te veroordelen tot toepassing van de aanpassingscoëfficiënt voor het Verenigd Koninkrijk met terugwerkende kracht tot 8 mei 1999;
3. de Commissie te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding, voorlopig ex aequo et bono te begroten op 10 000 euro, te vermeerderen met 7 % rente per jaar over het per 8 mei 1999 verschuldigde pensioenbedrag;
4. de Commissie in de kosten te verwijzen.

- B. het voornoemde arrest van het Gerecht van eerste aanleg te vernietigen, voorzover daarbij het beroep in zaak T-320/01 voor de periode vóór 1 januari 2001 is verworpen;

bijgevolg,

1. nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 6 september 2001 houdende afwijzing van verzoekers klacht, strekkende tot toepassing van de aanpassingscoëfficiënt voor het Verenigd Koninkrijk op zijn pensioen per 24 september 2000;
2. de Commissie te veroordelen tot toepassing van de aanpassingscoëfficiënt voor het Verenigd Koninkrijk met terugwerkende kracht tot 24 september 2000;
3. de Commissie te veroordelen tot betaling van schadevergoeding, voorlopig ex aequo et bono te begroten op 10 000 euro, te vermeerderen met 7 % rente per jaar over het per 24 september 2001 tot 1 april 2001 verschuldigde pensioenbedrag.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Gerecht is ten onrechte ervan uitgegaan dat de overgelegde stukken slechts met ingang van 1 januari 2001 afdoende bewijs leverden van verzoekers wil om zijn woonplaats te Londen te vestigen. Daarnaast heeft het Gerecht blijk gegeven van een verkeerde rechtsopvatting door er vanuit te gaan dat verzoeker niet was benadeeld doordat hij de bij de regeling bedoelde reglementaire vergadering tussen de diensten niet